

Reglen svarer ganske til den tilsvarende regel for kommunalbestyrelser.

Til § 29.

Visse institutioner har relativt snævert afgrænsede uddannelsesmæssige mål, f. eks. Danmarks farmaceutiske Højskole og Tandlægehøjskolerne. Det ville her være uden betydning at oprette et råd for hovedområdet. Da konsistorium er sammensat på samme måde, som et sådant råd ville være, medfører det ikke nogen ændring af balancen imellem grupperne.

Til § 30.

Reglen svarer til universitetsstyrelseslovens § 12.

Til § 31.

Visse institutter er pålagt eller har påtaget sig at udføre visse opgaver. Det drejer sig f. eks. ved Københavns Universitet om:

- Farmakologisk Institut.
- Retsmedicinsk Institut.
- Arvebiologisk Institut.
- Mineralogisk-geologisk Institut.
- Mineralogisk Museum m. fl.

Disse hverv, der traditionelt og indtil videre naturligt løses på universiteterne og de højere læreanstalter, medfører nogle problemer, som gør det naturligt, at der kan fastsættes særregler i forhold til andre institutter. Disse regler foreslås udarbejdet af vedkommende institutter og konsistorium og godkendt af undervisningsministeren.

Til § 32.

Ved Københavns Universitet findes f. eks. Arnsmagnæanske Samling, Zoologisk Museum, Mineralogisk Museum og Botanisk Have med tilhørende museum, der alle har en forpligtelse til ud over at fungere som institutter under universitetet at være offentlig tilgængelige. Dette forhold gør det rimeligt, at der kan fastsættes særregler, som foreslås udarbejdet af vedkommende museum og konsistorium og godkendt af undervisningsministeren.

Til §§ 33 og 34.

Ud over de opgaver, der skal løses af de kollegiale organer med studenterrepræsentation, er der en lang række vigtige opgaver vedrørende de studerende, der som hidtil løses bedst af de studerendes egne organisationer. Man tænker her især på studentsociale-, studiepolitiske- og oplysende emner, men ikke på sportsforeninger eller andre fritidssammenslutninger. Det foreslås, at der kan stilles de fornødne faciliteter til rådighed, således at arbejdet kan udføres. Det findes på den-

ne baggrund naturligt, at der også kan ydes et vist tilskud til denne del af de studerendes opgaver i overensstemmelse med hidtidig praksis og inden for de hertil bevilgede midler.

Man skal i øvrigt pege på det hensigtsmæssige i, at de studerende indretter deres egne råds vedtægter således, at deres valgte repræsentanter i konsistorium og råd udgør en del af de studerendes råd.

Til § 35.

Universiteterne og de højere læreanstalter har traditionelt haft en meget selvstændig stilling under undervisningsministeriet. Det har imidlertid vist sig, at der har hersket usikkerhed om, hvor langt denne selvstændighed strækker sig. Folketingets ombudsmand har da også henstillet til undervisningsministeren at få klarlagt dette forhold ved denne revision, og det er dette hensyn, der ligger bag § 35.

I stk. 1 fastslås det, at undervisningsministeren er den højeste forvaltningsmyndighed, og i stk. 2 at denne myndighed dog er begrænset i forhold til institutionernes selvstændige beslutningskompetence efter kapitel 3. Det vil sige, at undervisningsministeren ikke har indflydelse på konkrete afgørelser vedrørende:

- 1) Institutionens indre struktur.
- 2) Interne ressourcfordelinger.
- 3) Ansættelse eller indstilling om ansættelse af heltidsbeskæftigede videnskabelige medarbejdere og lærere.
- 4) Ansættelse af deltidsansatte lektorer.
- 5) Ansættelse af undervisningsassistenter o. lign.
- 6) Tildeling af licentiat- og doktorgrader.
- 7) Tildeling af jus docendi.
- 8) Tildeling af æresdoktorgrader.
- 9) Institutternes forskning.
- 10) Den mere detaljerede udførelse af studieplaner, undervisningens tilrettelæggelse og afholdelse af eksaminer.
- 11) Dispensationer fra studie- og eksamensordninger.

Disse funktioner udføres dog alle inden for regler og rammer, der er fastsat af undervisningsministeren, og en overtrædelse af reglerne medfører kun, at en klager i visse tilfælde kan forlange beslutningen annulleret, og undervisningsministeren kan *ikke* træffe en ny beslutning, men kun lade sagen sende tilbage til vedkommende institution med pålæg om at træffe en lovlig beslutning.

Bortset fra de nævnte områder har undervisningsministeren de sædvanlige overordnelsesbeføjelser.